

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ (ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ)

Ο πρεσβύτερος υιός
Ιερομονάχου ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ Τ. Κ. 19003
ΤΗΛ. ΚΑΙ ΦΑΧ: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: agnikmark.gr

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 12 Φ Ε Β Ρ Ο Υ Α Ρ Ι Ο Υ 2017

- ✠ Μελετίου Ἀντιοχείας (381). Ἀντωνίου Β' Κων/πόλεως (901),
- ✠ Χρήστου νεομάρτυρος τοῦ κηπουροῦ (1748).

Ὁ πρεσβύτερος υἱός

Ὁ Χριστός στην παραβολή ονομάζει υιούς κάθε ἄνθρωπο, δίκαιο και αμαρτωλό. Και ο μεν μεγαλύτερος υἱός παρέμεινε κοντά στον πατέρα, ενώ ο νεώτερος ἔφυγε και ἔζησε μέσα στην αμαρτία. Πώς όμως δέχεται την αγάπη του Θεοῦ προς τον αμαρτωλό ο νομιζόμενος δίκαιος;

Ὁ φιλόστοργος Πατέρας δέχθηκε τον ἄσωτο με ανοιχτή αγκαλιά, αλλά ὁ υἱός ὁ πρεσβύτερος... ὠργίσθη. «Ὀργίσθηκε ο δίκαιος και ἔγινε δούλος του φθόνου. Αὐτός που καταπάτησε τις ηδονές κυριεύθηκε ἀπὸ τον φθόνο!» (Χρυσόστομος).

Παρόμοια οργίζονταν και σκανδαλίζονταν οἱ Φαρισαῖοι επειδή ο Χριστός δεχόταν τους αμαρτωλούς. Ὁ Κύριος εἶπε την παραβολή, επειδή την ὥρα εκείνη διεγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι και οἱ γραμματεῖς λέγοντες ὅτι οὗτος ἄμαρτωλούς προσδέχεται και συνεσθίει αὐτοῖς (Λουκάς 15, 2). Η νομική δικαιοσύνη τους, επειδή συνοδευόταν ἀπὸ την υπερηφάνεια, δεν εἶχε κανένα ἶχνο αγάπης.

Ὁ υἱός ὁ πρεσβύτερος... ὠργίσθη. Σχολιάζει ο ἅγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς: «Εννόησε ἐδὼ τους Ἰουδαίους που οργίζονταν για την κλήση των εθνικών, καθώς και τους Γραμματεῖς και Φαρισαίους, που σκανδαλίζονταν διότι ο Κύριος δεχόταν και συνέτρωγε με αμαρτωλούς. Ἀν ὅμως θέλης να αναγάγης τη φράση αὐτή και για τους δικαίους, μήπως εἶναι παράδοξο ἀν και ο δίκαιος ἀγνοῖ τον ἀσύλληπτο πλοῦτο της καλωσύνης του Θεοῦ;».

Το ἀνθρώπινο μυαλό εἶναι πολύ μικρό για να συλλάβῃ τη δικαιοσύνη και την αγάπη του Θεοῦ. Ὁ Θεός δεν ξετάζει μόνο τα ἔργα μας αλλά κυρίως τη διάθεσή μας. Γι' αὐτό και ἔδωσε τον ἴδιο μισθὸ στους εργάτες της ἐνδεκάτης ὥρας με τους εργάτες της πρώτης. «Εἶναι τόσο μεγάλη ἡ φιλανθρωπία του Θεοῦ, και τόσο ἀφθονα μάς μεταδίδει τα αγαθὰ Του, ὥστε να γίνῃ αὐτό ἀφορμὴ γογγυσμοῦ» (πρβλ. Ματθαῖος 20, 1-16 – Θεοφύλακτος, 960D), για ὅσους ξετάζουν τα πράγματα με την ἀνθρώπινη λογική.

Ὅταν ο ἄνθρωπος ξεχάσῃ πως ὅ,τι εἶναι του Θεοῦ, και ἀρχίσῃ να υπερηφανεύεται για τα ἔργα του, μπορεί να φθάσῃ να πῇ στον Θεὸ «Ἰ-Κυριακὴ 12' του Λουκά (του Ἀσώτου)

δου τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι” και να περιμένη τη μισθοποδοσία του. Δεν καταλαβαίνει ότι μόνος του κατεβάζει τον εαυτό του από την τάξη των υιών στην τάξη των μισθωτών εργατών. Ο Θεός όμως δεν εξετάζει τόσο τα έργα μας όσο τη διάθεση με την οποία τα κάνουμε.

Η ομολογία της αμαρτίας μας μ’ έναν ταπεινό στεναγμό έχει πολλές φορές μεγαλύτερη αξία στα μάτια του Θεού από πολλά καλά έργα μας, στα οποία δεν πρέπει να εμπιστευόμαστε. Ο άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος τονίζει ότι στον Θεό είναι πιο ευάρεστη η προσφυγή μας με τη μετάνοια του ασώτου, παρά οι πολλές αγαθοεργίες μας:

Ἐγὼ οὖν, οἶδας, Δέσποτα, ὡς οὐδέποτε ἔργοις / ἐπίστευσα ἢ πράξεσι ψυχῆς μου σωτηριάν, / ἀλλὰ τῷ σῶ, φιλάνθρωπε, προσέδραμον ἑλέει / θαρρήσας, ὅτι σώσεις με δωρεάν, Πανοικτίρμον, / καὶ ἐλείψεις ὡς Θεὸς καθὼς ποτε τὴν πόρνην / καὶ ὡς τὸν ἄσωτον υἱόν, τὸ Ἥμαρτον! εἰπόντα. / Οὕτω πιστεύσας ἔδραμον, οὕτω θαρρήσας ἦλθον, / οὕτως ἐλπίσας, Δέσποτα, πρὸς σὲ παρεγενόμην.

Το επόμενο στάδιο στο οποίο φθάνει ο άνθρωπος που επαναπαύεται στα έργα του είναι το πάθος της υπερηφανείας. Είναι χαρακτηριστική η συνέχεια του λόγου του πρεσβυτέρου υιού: οὐδέποτε ἐντολήν σου παρῆλθον. Και όμως, εάν τηρούσε με καλή διάθεση τις πατρικές εντολές θα είχε φθάσει στην αρετή της αγάπης. Θα αγαπούσε τον πατέρα του, και δεν θα ζητούσε “κατσίκι για να διασκεδάση με τους φίλους του” αλλά θα χαίροταν στο πατρικό τραπέζι. Θα αγαπούσε και τον αδελφό του, και θα χαίροταν με την επιστροφή του.

Λέγει ο ιερός Χρυσόστομος: «Τίποτε δεν υπάρχει χειρότερο από την υπερηφάνεια... Θέλεις να σου δείξω πόσο καλό είναι η ταπεινοφροσύνη και πόσο κακό η υπερηφάνεια; Ένας αμαρτωλός νίκησε έναν δίκαιο, ο τελώνης τον Φαρισαίο. Τα λόγια του νίκησαν τα έργα του Φαρισαίου... Όσο μέγας είσαι, τόσο περισσότερο ταπεινώνει τον εαυτό σου. Και πρόσεξε, αγαπητέ, στον λόγο που θα πω: περισσότερο οφείλει να φοβάται την υπερηφάνεια ο δίκαιος παρά ο αμαρτωλός... Διότι αυτός έχει τη συνείδησή του που τον κατηγορεί και αναγκαστικά ταπεινώνεται, ενώ ο δίκαιος επαίρεται με τα κατορθώματά του».

Το πάθος της υπερηφανείας ριζώνει βαθιά στην καρδιά του ανθρώπου και πολύ δύσκολα θεραπεύεται. Η παραβολή δεν αναφέρει τελικά αν ο μεγαλύτερος υιός πείσθηκε στα λόγια του πατέρα του. Η πατερική Κυριακή ΙΖ' του Λουκά (του Ασώτου)

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιε' 11 - 32)

Ἔειπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς. Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί· Πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. Καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. Καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως. Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους. Καὶ ἐπεθύμει γεμίσει τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπε· πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι! Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· Πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· οὐκέτι εἰμι ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου· ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου. Καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. Ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος εἶδεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη, καὶ δραμῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· Πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμι ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου. Εἶπε δὲ ὁ πατήρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας, καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν, ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι. Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν, καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα τῶν παιδῶν ἐπυνθάνετο τί εἶη ταῦτα. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦκει καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτόν ἀπέλαβεν. Ὠργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν. Ὁ οὖν πατήρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρί· ἰδού τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρήλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ. Ὅτε δὲ ὁ υἱὸς σου οὗτος, ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ ἐστίν· εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΠΕΡΙΚΟΠΗΣ

Θίπεν ο Κύριος την εξής παραβολήν: «Κάποιος άνθρωπος είχε δύο υιούς. Και ο νεώτερος απ' αυτούς είπε εις τον πατέρα του, "Πατέρα, δός μου το μερίδιον της περιουσίας που αναλογεί σ' εμέ". Και εμοίρασε εις αυτούς την περιουσίαν. Και ύστερα από λίγες ημέρες ο νεώτερος υιός εμάζεψε όλα και εταξίδεψε σε μακρυνή χώρα και εκεί εσπατάλησε την περιουσία του ζων βίον άσωτον. Όταν εξώδεψε ό,τι είχε, έγινε μεγάλη πείνα εις την χώραν εκείνην και αυτός άρχισε να στερηται. Και επήγε και προσκολληθήκε εις έναν από τους πολίτας της χώρας εκείνης ο οποίος τον έστειλε εις τα χωράφια του να βόσκη χοίρους. Και επιθυμούσε να γεμίση την κοιλιά του από τα ξυλοκέρατα που έτρωγαν οι χοίροι και κανείς δεν του έδινε τίποτε. Τότε συνήλθε εις τον εαυτόν του και είπε, "Πόσοι μισθωτοί εργάται του πατέρα μου έχουν αρκετήν τροφήν και τους περισσεύει, ενώ εγώ χάνομαι από την πείνα! Θα σηκωθώ και θα πάω εις τον πατέρα μου και θα του πω, Πατέρα, αμάρτησα κατά του ουρανού και ενώπιόν σου, δεν είμαι πλέον άξιος να ονομάζωμαι υιός σου. Κάνε με σαν ένα από τους μισθωτούς εργάτας σου". Και εσηκώθηκε και ήλθε εις τον πατέρα του. Ενώ δε ήτο ακόμη μακρυνά, τον είδε ο πατέρας του και τον σπλαγγνίσθηκε και έτρεξε και έπεσε εις τον τράχηλόν του και τον κατεφίλησε. Του είπε δε ο υιός, "Πατέρα, αμάρτησα κατά του ουρανού και ενώπιόν σου και δεν είμαι πλέον άξιος να ονομάζωμαι υιός σου". Αλλ' ο πατέρας είπε εις τους δούλους του, "Βγάλετε την στολήν την πρώτην και ντύσατέ τον και δώστε του δακτυλίδι για το δάκτυλό του και υποδήματα για τα πόδια του, και φέρετε το θρεμμένο μοσχάρι και σφάξατέ το και ας φάμε και ας ευφρανθούμε διότι ο υιός μου αυτός ήτανε νεκρός και ανέζησε, ήτανε χαμένος και ευρέθηκε". Και άρχισαν να ευφραίνωνται. Ο υιός του όμως ο μεγαλύτερος ήτανε στο χωράφι και όταν επέστρεφε, καθώς επλησίασε εις το σπίτι, άκουσε μουσική και χορούς. Εκάλεσε τότε έναν από τους υπηρέτας και ερώτησε τι εσήμαιναν αυτά. Εκείνος τού είπε, "Ηλθε ο αδελφός σου, και ο πατέρας σου έσφαξε το θρεμμένο μοσχάρι, διότι τον απέκτησε πάλιν υγιαίνοντα". Αυτός όμως εθύμωσε και δεν ήθελε να μπη. Ο πατέρας του εβγήκε έξω και τον παρακαλούσε, αλλ' αυτός απεκρίθη εις τον πατέρα του, "Τόσα χρόνια σε δουλεύω και ποτέ δεν παρέβηκα εντολήν σου, σ' εμέ όμως ποτέ δεν έδωκες ούτε ένα κατσίκι, διά να διασκεδάσω με τους φίλους μου. Όταν όμως ήλθε ο υιός σου αυτός, που κατέφαγε την περιουσίαν σου με πόρνες, έσφαξες γι' αυτόν το θρεμμένο μοσχάρι". Ο πατέρας τού είπε, "Παιδί μου, συ είσαι πάντοτε μαζί μου και ό,τι έχω είναι δικό σου. Έπρεπε να ευφρανθούμε και να χαρούμε διότι ο αδελφός σου αυτός ήτανε νεκρός και ανέζησε· χαμένος ήτανε και ευρέθηκε"».

(ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ, έκδ. Αποστολικής Διακονίας)

μπειρία λέγει: «Τους λάγνους μπορούν να τους ιατρεύουν οι άνθρωποι, τους πονηρούς οι Άγγελοι, αλλά τους υπερηφάνους μόνον ο Θεός» (Κλίμαξ).

Το πάθος της υπερηφανείας συνδέεται με τον φθόνο και το μίσος προς τον συνάνθρωπο. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο μεγαλύτερος αδελφός δεν απεκάλεσε *αδελφό* τον μετανοημένο αδελφό του αλλά: *Ὁ υἱός σου οὗτος!* Πόση ασπλαχνία και φθόνο φανερώνει ο λόγος αυτός! Λέγει ο ιερός Χρυσόστομος: «Δεν είναι μικρό κατόρθωμα το να χαίρεται κανείς όταν χαίρεται ο αδελφός του... Πολλοί άνθρωποι κινδύνευσαν μαζί με εκείνους που κινδύνευαν, όταν όμως εκείνοι ευτύχησαν, δαγκώθηκαν. Τόσο μεγάλη δύναμη έχει το πάθος του φθόνου!». Οι άγιοι Πατέρες δίνουν συνοπτικά τα χαρακτηριστικά του φθόνου: «Ο φθόνος είναι σκέπασμα της υπερηφανείας,... ρίζα της καταλαλιάς,... υπόκριση της φιλίας,... έχθρα της αγάπης, ζήλεια για εκείνους που ευδοκιμούν» (Οσιος Νείλος).

Η συμπεριφορά του μεγαλύτερου αδελφού έδειξε πόσο μακριά απείχε από τον πατέρα του –ψυχικά και κατά τη διάθεση– από τον οποίο όμως δεν είχε ποτέ απομακρυνθή τοπικά! Και αυτό το τελευταίο ίσως ήταν που δυσκόλεψε τη μετάνοιά του.

Ποια ήταν η αντίδραση του πατέρα στη συμπεριφορά του μεγαλύτερου παιδιού του; *Εξεληθὼν παρεκάλει αὐτόν.* «Τι φροντίδα θεοφιλῆς! Και τον αμαρτωλό ελέησε, και τον δίκαιο καλόπιασε. Και τον ὀρθιο δεν ἄφησε να πέση, και τον πεσμένο σήκωσε» (Χρυσόστομος).

Λέγει ο Πατέρας στον πρεσβύτερο υιό: *Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ.* «Εσύ δεν χωρίστηκες ποτέ από την αγκαλιά μου. Εσύ δεν ἔφυγες από την Εκκλησία μου. Πάντοτε προσηλωνόσουν σε προσευχές και ὕμνους, πάντοτε με τους Αγγέλους βρισκόσουν. Εσύ όταν παραστέκεσαι στο ἅγιο Θυσιαστήριο φωνάζεις με παρρησία: *Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά Σου.* Ενώ αυτός προσήλθε σε μένα καταδικασμένος, καταντροπιασμένος, χτυπώντας το πρόσωπο στη γη και φώναξε: *Πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.* Τι ἔπρεπε να κάνω στα λόγια αυτά; Μπορούσα να μην ελεήσω το δικό μου παιδί που ἔρχεται σε μένα;» (Χρυσόστομος).

Παιδί μου, πάντα τὰ ἐμὰ σὰ ἐστίν. «Μήπως πήρα από τα δικά σου και τα πρόσφερα σ' εκείνον; Μήπως ἔγδυσα εσένα για να ντύσω αυτόν; Δεν τον ελέησα από την δική μου περιουσία; Δεν είμαι παρόμοια πατέρας
Κυριακή ΙΖ' του Λουκά (του Ασώτου)

και δικός σου και δικός του;... Και σένα αγαπώ για τη ζωή σου, κι εκείνον για τη μεταβολή. Και σένα για τη διαγωγή, κι εκείνον για τη μετάνοια» (Χρυσόστομος).

Ο φιλόστοργος Πατέρας δέχθηκε τον άσωτο «με ανοιχτή αγκαλιά... επειδή ήταν πατέρας και όχι δικαστής. Στήθηκαν τότε χοροί και συμπόσια και πανηγύρια, και όλο το σπίτι ήταν εύθυμο και χαρούμενο... Ο μεγαλύτερος αδελφός αγανάκτησε με αυτά, αλλά ο Πατέρας και αυτόν έπεισε λέγοντάς του με πραότητα: “Όταν χρειάζεται να σώσης τον χαμένο, δεν είναι καιρός δικαστηρίων αλλά φιλανθρωπίας και συγγνώμης... Και αν έπρεπε να τιμωρηθί, τιμωρήθηκε αρκετά ζώντας στην ξένη χώρα. Τόσο χρόνο στερήθηκε τη συναναστροφή μας και έζησε παλεύοντας με την πείνα, την ατίμωση και τις χειρότερες συμφορές... Μην βλέπης λοιπόν τα παρόντα, αλλά σκέψου το μέγεθος της προηγούμενης συμφοράς. Αδελφέ βλέπεις, όχι ξένο. Στον πατέρα του επέστρεψε, που δεν μπορεί να θυμηθί τίποτε από τα περασμένα. Ή καλύτερα, θυμάται εκείνα μόνο που μπορούν να τον οδηγήσουν σε συμπάθεια και έλεος και στοργή και ευσπλαγχνία πατρική”. Γι’ αυτό ο Πατέρας δεν είπε εκείνα που έπραξε ο άσωτος, αλλά εκείνα που έπαθε. Δεν θυμήθηκε το ότι κατέφαγε την περιουσία Του, αλλά ότι περιέπεσε σε αμέτρητες συμφορές» (Χρυσόστομος)...

Ιερομονάχου ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ, από το βιβλίο «*Η ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ ΥΙΟΥ*», σελ. 78 - 82, πρώτη έκδοση: Άγιον Όρος, 2010, εκδόσεις ΔΟΜΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ	
1)	ὁ ὁ ὁ ΙΕΡΟ ΕΥΧΕΛΑΙΟ & ΟΜΙΛΙΑ ὁ ὁ ὁ
Την Τετάρτη 15 Φεβρουαρίου 2017 στις 5:30 μ.μ. θα τελεστεί το Μυστήριό του Ιερού Ευχελαίου στο Ναό μας. Αμέσως μετά θα ακολουθήσει επίκαιρη ομιλία. Θα προηγηθεί του Ιερού Ευχελαίου ο Εσπερινός στις 5:00 μ.μ.	
2)	ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ - ΠΑΝΝΥΧΙΔΑ ΚΟΛΛΥΒΩΝ - ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟ
Παρασκευή 17 Φεβρουαρίου 2017, 5:00 μ.μ. Εσπερινός & Παννυχίδα Κολλύβων στον Άγιο Νικόλαο Μαρκλου & στην Κοίμηση Θεοτόκου Πόρτο Ράφτη. Σάββατο 18 Φεβρουαρίου 2017 (Ψυχοσάββατο), 7:00 π.μ. Όρθρος & Θεία Λειτουργία στον Άγιο Νικόλαο Μαρκλου & στον Άγιο Ελευθέριο Κοιμητηρίου.	
3)	✠✠✠ ΣΧΟΛΗ ΓΑΜΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΤΟ ΝΑΟ ΜΑΣ ✠✠✠
Σας καλούμε την Κυριακή 19 Φεβρουαρίου 2017 στις 6:30 μ.μ. στη Σχολή Γάμου και Οικογένειας με θέμα: « <i>Πόσο καλά γνωρίζουμε τα παιδιά μας;</i> ». Ομιλητής: Μητροπολίτης Σισανίου και Σιατίστης κ. Παύλος. Παράλληλα θα υπάρχει χώρος για την απασχόληση των παιδιών. Σας περιμένουμε όλους!	

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΣΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΛΙΤΩ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. 3011 FAX: 22990 40040, e-mail: anikolaosmark@otenet.gr, ΙΕΤΟΣΒΛΙΔΑ ΝΑΟΥ. agnikmark.gr

Κυριακή 12' του Λουκά (του Ασώτου)